

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۰ اگست ۲۰۱۱

روز های بد اوپاما

اکثر رؤسای جمهور امریکا در جریان ریاست جمهوری روز های بدی داشته اند که برای آنها سرنوشت ساز بوده است. برای کنیدی شکست در خلیج خوک ها حین آمادگی حمله با عمال کیوبائی سی ای ای بر کیوبا، برای جانسن جنگ ویتنام و وسعت تظاهرات اعتراضی علیه جنگ و تجاوز در داخل امریکا، برای نکسن معضله و اترگیت و قتل آئنده در کودتای مورد حمایت امریکا در چیلی، برای کارتر تورم اقتصادی و شکست اقتضاح آمیز عملیات نظامی در ایران غرض نجات گروگان های امریکائی، برای ریگن افشای روابط پنهانی با ایران (ایران گیت) و نابودی بیش از دو صد تن از عساکر امریکائی در بیروت، برای جورج بوش اول صعود سه برابر کسر بودجه و تجاوز به پانامه، برای کلنتن رسوائی روابط جنسی با مونیکا لوینسکی و انهدام سفارت خانه های امریکا در کینیا و تانزانیا، برای جورج بوش دوم حادثه تروریستی سپتامبر ۱۱، ۲۰۰۱ و کشتار مردم در افغانستان و عراق و برای اوپاما بی اعتباری اقتصادی امریکا، سطح بلند بیکاری، ادامه جنگ در افغانستان، عراق و تجاوز به لیبیا و سرنوختی هیلوکوپتر نظامی و قتل ۳۰ تن از عساکر نخبه امریکائی در روز ۶ اگست در ولایت وردک. اوپاما روز های بد دیگری را هم در پیش خواهد داشت.

طبق گزارش مؤسسه اعطای اعتبار استاندارد اند پورز (Standard and Poor's)، برای اولین بار در تاریخ درجه بندی اعتباری خود امریکا را یک قدم پائین آورده است. این یک خبر دردناک و زجر دهنده برای اداره اوپاما و بالاخص برای نخبه های امریکائی که شراین اقتصادی امریکا و جهان را در دست دارند، بوده است. تاثیرات روانی پائین آمدن اعتباری امریکا برای قدرت اول جهانی و مزدورانش به دور دنیا در واقعیت یک اعلام خطر است. امپراتوری ها می آیند و می روند و امریکا هم نمی تواند ازین سیر طبیعی منطق تاریخی درمان باشد. صاحبان سرمایه در تکاپو اند که چگونه از ورشکستگی و سقوط احتمالی نجات یابند. اوپاما بیش از هر فرد دیگر خود را آسیب پذیر می بیند. ادامه بحران اقتصادی و بی اعتباری مالی امریکا شاید صاحبان سرمایه را در مورد انتخاب مجدد اوپاما به شک و تردید اندازد. اکثر تحلیل گران امور اقتصادی، تداوم بحران و مشکلات اقتصادی

امریکا را نتیجهٔ صرف میلیارد ها دالر در جنگ های تجاوزی می دانند که این کشور در افغانستان، عراق، یمن، پاکستان و لیبیا به راه انداخته است.

ادارهٔ اوباما روی آرامش را در افغانستان نخواهد دید. این را همه می دانند که هر تجاوز مقاومتی را به دنبال دارد. صرف نظر از این که مقاومت مسلحانه است یا صلح جویانه، ملی است یا گروهی و یا تروریستی. مردم هیچ سرزمینی به استثنای یک عده خاین و مزدور معاش بگیر استعمار، آرام نمی گیرند زمانی که میهن شان مورد تجاوز بیگانگان قرار گیرد. بهانه ها برای تجاوز تجاوزگران نزد صادقان و میهن دوستان قابل پذیرش نیست. همانطوریکه مبارزان ملی و انقلابی میهن در بند کشیدهٔ ما به ضد تجاوز شوروی به کشور به بهانهٔ دفاع از سوسیالیسم به پا خاستند، همانطور هم روحیهٔ مبارزاتی مردم ما علیه تجاوز امریکا و ناتو به بهانهٔ "مجادله با تروریسم" و پشتیبانی از "حقوق بشر" به نحوی خاص شکل می گیرد و تداوم می یابد بدون تردید که نیرو های ارتجاعی هم ازین موقعیت بهره برداری می نمایند. طوری که تاریخ شرق میانه و افغانستان ثابت ساخته است، امپریالیسم مقاومت نیرو های ارتجاعی را بر مقاومت نیرو های ملی و انقلابی ترجیح می دهد و آنها را در نهایت متحد طبیعی خود می داند. به هر حال سرنگون ساختن هیلوکوپتر نظامی امریکا و کشته شدن ۳۰ تن از عساکر نخبهٔ این کشور پیش درآمد روز های سختی است که اوباما به آن مواجه خواهد شد و جریان مبارزات انتخاباتی اش مورد سؤال قرار خواهد داد.

بهتر است اوباما تاریخ مبارزات ضد استعماری مردم افغانستان را یک بار ورق بزند تا به روحیهٔ تسلیم ناپذیری این مرز و بوم آشنا گردد. به راه انداختن جنگ آسان است و خود را سالم کشیدن از آن نهایت مشکل.